

Beskyttelseslovene angaar kun de Personer, der beskæftiges i den fabrikmæssige Industri, og i Loven *opregnes* de Industrigræne, der berøres af den. Virksomheder med flere end 10 Arbejdere eller en Drivkraft af mindst 5 effektive H. K. berøres af Loven.

Tilsynet med Lovens Overholdelse er overdraget een Fabrikinspektør, der alene har Tilsynet over Stockholms Distrikt, d. v. s. Stockholm By, Stockholm Len, Upsala Len, Gotlands Len med tilsammen 2,358 indregistrerede Arbejdssteder, deraf i Stockholm By 1,116*). I Tidsrummet 1890—1909 er i Stockholm By inspiceret 797 Arbejdssteder med et samlet Antal Arbejdere af 35,677; i Aaret 1909 er der i Stockholm inspiceret 76 Arbejdssteder, deraf 40, som ikke har været inspiceret før.

Hele Sverige har kun 8 Fabrikinspektører, der hver for sig sorterer under Kommerskollegium.

I Aaret 1905 nedsattes en Kommission til Revision af Arbejderbeskyttelseslovgivningen; denne Kommission afgav sin Betænkning den 9. December 1909, og under Rigsdagssamlingen 1911—12 er en ny Lov blevet vedtaget. Den træder i Kraft den 1. Januar 1913.

Den nye Lov betegner et stort Fremskridt for Arbejderbeskyttelsen, idet den dels udvider Lovens Omraade betydeligt, dels forøger Tilsynet meget stærkt; i Stedet for de nuværende 8 Inspektører ansættes en Direktør, 9 Inspektører, 1 Inspektrice, 11 Assistentter samt 18 Underinspektører, i alt 40 Personer. Fabriktilsynet bliver en selvstændig Institution.

Af særlig Betydning for Kvinderne kan nævnes, at Tilsynet udstrækkes til Syfabrikker og Systuer, at Barselhvilen udvides fra 4 Uger til 6 Uger**), og at der ansættes en kvindelig Fabrikinspektør, hvis Virksomhed væsentlig skulde være rettet imod at hindre Overgreb mod Kvinder og Børn og i det hele ved Raad og Vejledning søge at gavne Arbejderskerne. Hun behøver ikke at være teknisk uddannet eller have nogen akademisk eller anden Eksamen, men skal have Indsigt i Beskyttelseslovgivning og Sundhedslære samt have vist social Interesse. Kommissionen har under sit Arbejde konfereret med forskellige Fabrikejere og Fabrikinspektører angaaende Ønskeligheden af en kvindelig Inspektør. Meningerne var meget delte, men gennemgaaende var der dog Enighed om, at en kvindelig Inspektør vilde faa Betygning med Hensyn til Kvindernes Arbejdsforhold i sanitær og sædelig Henseende samt burde anvendes til at fremskaffe statistiske Oplysninger om Kvindernes Lønforhold i det hele.

Af Betænkningen ses endvidere, at Kommissionen ogsaa paa andre Omraader har ført Forhandlinger med forskellige Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer og blandt andet har ønsket følgende Spørgsmaal besvaret: „Behøves særskilte Forskrifter for Kvinders Anvendelse ved Natarbejde og i farligere Virksomheder?“

Bemærkelsesværdigt er den Enstemmighed, hvormed de mandlige Arbejdere — uden direkte at besvare Spørgsmaalet — udtaler sig mod Kvinders Anvendelse i industrielt Arbejde.

Arbejdere i Jernindustrien udtalte saaledes: „Kvinderne bør ikke anvendes til industrielt Arbejde, det gør hende uskikket til hendes egentlige Opgave som Hustru og Moder, og de optager en Plads, som med Rette tilkommer de unge Mænd“.

Arbejdere i Savværker ønskede alt industrielt Kvindearbejde forbudt.

Mandlige Arbejdere ved Papirfabrikkerne udtalte, at Kvinder ikke egnede sig til industrielt Arbejde og tvang Mændenes Løn ned.

Kvindelige Arbejdere ved Papirfabrikkerne udtalte sig mod Indskrænkning af deres Anvendelse.

Mandlige Arbejdere i Tekstilindustrien udtalte, at det var ønskeligt, om Mændenes Løn kunde blive saa stor, at Kvinden ikke behøvede at gaa ud, og mente, at Natarbejdsforbudet kunde bidrage dertil.

Arbejdere i Lervareindustrien ønskede Kvindearbejde forbudt.

Arbejdere i Bygningsindustrien: Kvindernes Arbejde i dette Fag***) gav efter de mandlige Arbejders Mening Anledning til sædelige Betæneligheder, og deres

*) Beretning 1909.

**) Loven tilsiger ingen Understøttelse under den tvungne Barselhvile.

***) Kvinder anvendes i ret stor Udstrækning som Murerhaandlangere og ved Opsætning af Kakkellovne i Nybygninger.